

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОРПОРАТИВНОМУ УПРАВЛІННІ

Руденко В.О., Гончаренко О.С.

Серед різноманіття програм для бізнесу під терміном "інформаційні технології в корпоративному управлінні" традиційно розуміють "комплексні системи автоматизації управління". Відомі й інші їхні назви - системи масштабу підприємства, корпоративні інформаційні системи, корпоративні (або комплексні) системи управління, автоматизовані системи управління.

Основне призначення корпоративних систем - оперативне надання несуперечливої, достовірної й структурованої інформації для прийняття управлінських рішень.

Хоча більшість розроблювачів називає свої програмні продукти управлінськими (управління підприємством, складом, фінансами й т.д.), по суті, практично всі програмні засоби, що використовуються в корпоративному управлінні, являють собою факти, які реєструють, і документи фінансово-господарської діяльності, облікові системи з можливістю побудови звітів і довідок у розрізах, припустимих аналітичними ознаками. Тобто, у базу даних вноситься структурована інформація. Ця структурність закладається в тому або іншому ступені зв'язаними між собою довідниками, класифікаторами, параметрами й формами типових документів. По наявній у базі дані інформації "будується", "витягається", "збирається" інструментальними коштами так званий "розріз". Одержавши на основі таких даних звіти й довідки, часто називані аналітичними, керівництво може приймати рішення. Така типова концепція й типова технологія роботи із системами розглянутого класу.

Набагато менше в нашій країні відомо про те, як застосування передових технологій сприяє вдосконаленню корпоративного управління. Тим часом, на думку The Wall Street Journal, даний сектор ринку прикладних бізнес-програм стає останнім часом одним із найдинамічніших. В основі цього лежить ряд важливих факторів: перетворення стратегічних знань у ключовий ресурс успішного розвитку сучасних акціонерних товариств, уроки недавніх корпоративних скандалів, що виявили нагальну потребу підвищення ефективності внутрішнього контролю, загострення конкуренції на ринку капіталів і проблем соці-

альної відповідальності компаній. У результаті підвищуються вимоги до ІТ-забезпечення наступних процесів у сфері корпоративного управління:

1) співробітництва членів ради директорів з топ-менеджерами в ході реалізації стратегії акціонерного товариства;

2) виконання вищими посадовими особами своїх функцій по управлінню системою внутрішнього контролю (поточне керівництво, забезпечуване топ-менеджерами, і нагляд, здійснюваний членами ради директорів);

3) взаємодії компанії з акціонерами, іншими контрагентами й зацікавленими сторонами.

Всі керівники акціонерного товариства повинні регулярно одержувати особливу добірку об'єктивних, взаємопов'язаних звітів, здатних створити чітку картину ситуації, у якій перебуває компанія. Для того, щоб корпоративна ІТ-Система забезпечувала генерування таких звітів, вона повинна успішно вирішувати чотири важливі завдання:

1) досягнення внутрішньої єдності використовуваних показників.

2) забезпечення максимальної актуальності інформації.

3) індивідуалізація звітів відповідно до потреб і навкруги повноважень конкретних користувачів.

4) використання у всіх звітах базового набору індикаторів ефективності, що охоплює найбільш важливі складові частини корпоративного бізнес-портфеля.

На сьогодні можна виділити три найбільш важливі напрямки, у рамках яких розробляються ІТ-інструменти, які використовуються топ-менеджерами й членами ради директорів для керівництва в області внутрішнього контролю. До них відносяться: управління ризиками, управління забезпеченням інформаційної безпеки, управління виконанням вимог законодавчих і регулювальних органів.

Основні труднощі побудови корпоративного управління на підприємстві стосуються не самих систем, а проблем внутрішнього менеджменту. До їх числа відносять персоніфіковане управління, коли керівник «замикає» на себе всі бізнес-процеси й прагне все робити сам, у той час як корпоративні системи припускають широке делегування повноважень на більш низькі рівні керування. Крім того, багато нинішніх керівників підприємств, особливо представники старшого покоління, змушені «по ходу справи» освоювати питання, пов'язані з фінансами, податками, маркетингом і т.д.